

Dosarul nr. 3-141/21
(2-21139128-02-3-20092021)

H O T Ă R Ă R E
În numele legii

09 noiembrie 2021
Chișinău

mun.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al
Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoria

Angela Bostan
Grigore Dașchevici și Veronica Negru

Grefier

Marina Samatiuc

examinând, în ședință de judecată publică, în ordinea contenciosului
administrativ, acțiunea înaintată de Varvarici Gheorghii împotriva Consiliului
Superior al Procurorilor privind contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 17 septembrie 2021 Varvarici Gheorghii a depus acțiune în contencios
administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea
hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor din 17 august 2021 ”Cu privire
la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-
17/21 din 15.06.2021, adoptată în privința procurorului Varvarici Gheorghii” (f.d.
1-9).

În motivarea acțiunii, reclamantul Varvarici Gheorghii a relatat că, activează
în calitate de Procuror în cadrul Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Buiucani din
anul 2019, fiind numit în funcția de Procuror, conform ordinului Procurorului
General nr. 279 P din 28 februarie 2019.

Potrivit sesizării înaintate, în urma verificării materialelor cauzei penale nr.
2019030623, s-ar fi stabilit că în calitate de procuror a fi comis încălcări
procesuale penale, în cadrul exercitării urmăririi penale.

La data de 15.06.2021, Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul
Superior al Procurorilor, urmare a examinării respectivei proceduri disciplinare, a
emis hotărârea cu nr. 3-817/21, dispunând a înceta procedura disciplinară intentată

în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău Varvarici Gh. din motiv că, nu s-a constatat comiterea unei abateri disciplinare.

La data de 17.08.2021, Consiliul Superior al Procurorilor, examinând contestația inspectorului Inspecției procurorilor, Nicolae Tricolici, a adoptat hotărârea cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 35-55/19-574 din 21.06.2021, adoptată în privința procurorului Varvarici Gh., și a dispus: admiterea contestației Inspecției procurorilor împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică din 21.06.2020; casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-17/2021 din 15.06.2021 în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău of. Buiucani Varvarici Gh., cu adoptarea unei noi hotărâri privind recunoașterea vinovat pe procurorul în Procuratura mun. Chișinău of. Buiucani Varvarici Gheorghe, de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit. a) și b) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și a aplica în privința acestuia sancțiunea disciplinară - avertisment.

Menționează asupra lipsei temeiurilor și motivelor de fapt, care ar fi determinat, într-o manieră rezonabilă, sancționarea disciplinară a sa în calitate de procuror, or nu a acționat cu rea credință, iar în speță a calificat acțiunile inculpaților reieșind din probele administrate.

Astfel, la argumentele admiterii contestației remarcă următoarele: referitor la obligativitatea dispunerii expertizei medico-legale în vederea stabilirii leziunilor corporale și stării psihice a părții vătămate, obligații care sunt expres stipulate la art. 143 Cod procedură penală, victima nu a fost îndreptată pentru efectuarea expertizei deoarece, urmarea a vizualizării imaginilor video se observă că ultima nu este ținută cu forța și nici nu îi sunt aplicate careva lovituri, circumstanțe care expres se desprind din imaginile video care relevă circumstanțele incidentului, tot în același context este de menționat faptul că preținsele fapte ilicite au avut loc la data de 14 aprilie 2019, fiind reclamate organelor de drept la data de 18 aprilie 2019, perioadă de timp în care victima nu a invocat faptul cauzării cărora leziuni corporale, de asemenea art. 143 alin.(1) pct.1 Cod procedură penală, expres stipulează faptul că Expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: stării psihice sau fizice a părții vătămate, martorului dacă apar îndoieli în privința capacității lor de a percepe just împrejurările ce au importanță pentru cauza penală și de a face declarații despre ele, dacă aceste declarații ulterior vor fi puse, în mod exclusiv sau în principal, în baza hotărârii în cauza dată", atare îndoieli nu au apărut în cadrul urmăririi penale nu au apărut în contextul în care victima nu își putea aduce aminte evenimentele din data incidentului, urmare a consumului abuziv de băuturi alcoolice, aceasta a aflat despre nefastul incident ulterior peste două zile după expedierea de către o prietenă a imaginilor video din data de 14 aprilie 2019. Astfel reiterează că,

adresarea la organul de urmărire penală a fost abia la data 18 aprilie 2019, fiind pornit proces penal nr. 827.

A menționat că, Inspekția Procurorilor, face referire la scrisoarea adjunctului procurorului general nr. II-10d/17-3344 din 26.07.2017 și raportul Secției unificarea a practicii în domeniul urmăririi penale și secției unificarea a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată, privind analiza practicii de investigare și judecare a infracțiunilor de viol și a altor infracțiuni cu caracter sexual în perioada anilor 2015-2016, potrivit inspecției "prin care procurorii au fost informați despre erorile admise frecvent la investigarea infracțiunilor privind viața sexuală și atenționați asupra neadmiterii unor asemenea abateri de legislație pentru viitor", la aceasta alegație urmează de punctat faptul că în cadrul organelor procuraturii Varvarici Gheorghii activează din data de 28 februarie 2019, și rapoartele și scrisorile invocate în textul contestației de către inspecție, precum astfel de acte au fost aduse la cunoștință nu pot fi confirmate prin careva probe, ori actele invocate sunt stocate în careva biblioteci Online, care ar permite accesul liber la această informație.

Astfel raportând la situația prezentă în cauza penală referitor la calificarea faptei propriu zise, este de evidențiat faptul că atât procurorul ierarhic cât și inspekția procurorilor, nu au vizualizat imaginile video ridicate în cadrul cauzei penale, anume acea probă care a servit drept temei la recalificarea faptelor din 172 în 175, motiv pentru care poziția susținută de către aceștia este una nefondată și neprobată, ori din imaginile video se observă faptul că învinuiții în imagine ținând cu ambele mâini organul viril, ating victima în regiunea parietală a capului, acțiuni care ar putea fi calificate prin prisma prevederilor art. 172 Cod penal, în acțiunile acestora nu sunt surprinse.

Referitor la pretinsele alegații, precum că organul de urmărire penală a omis să examineze faptele persoanelor care au filmat și distribuit imaginile video ale faptei prin prisma prevederilor art.208¹ Cod penal, este de menționat că a fost dată indicație organului de urmărire penală în vederea autosesizării pe marginea faptelor privind pornografia infantilă, însă urmare a controlului s-a stabilit că organul de urmărire penală nu s-a autosesizat, procurorul în conformitate cu prevederile art. 265 alin.(3) Cod procedură penală, a întocmit un proces-verbal în care a consemnat cele constatate și concomitent a dispus înregistrarea imediată a autosesizării pentru a începe urmărirea penală. Astfel, la data de 19.04.2021 a fost pornit procesul penal cu nr. 718.

Expunerile litigioase si aspectele de drept și de fapt formulate de reclamant, pârât și persoană terță în cadrul dezbaterilor judiciare a cauzei.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Varvarici Gheorghii - avocatul Cojocaru Dorin a solicitat admiterea acțiunii înaintate din motivele invocate.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului, Găinaru Iulian a explicat că, consideră acțiunea înaintată ca fiind neîntemeiată și a solicitat respingerea acțiunii. Totodată a depus și o referință prin care a indicat că, este incontestabil că principiul independenței procesuale a procurorului reprezintă un pilon fundamental ce susține realizarea dreptului la un proces echitabil. Totuși, Consiliul Superior al Procurorilor reține că acest principiu nu trebuie înțeles ca fiind posibilitatea de a acționa după propria voință, deoarece independența procurorilor nicidecum nu poate fi văzută ca un privilegiu personal, aceasta fiind o garanție acordată cetățenilor spre a le confirma că toate cazurile sunt examinate în mod echitabil și conform legii, normă care este susținută de standardele internaționale și se regăsește în pct.6.2.1 din Codul de Etică al procurorilor, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr.4 din 27 mai 2016.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele reclamantului că „în cadrul organelor procuraturii Varvarici Gheorghii activeaza din data de 28 februarie 2019, si rapoartele și scrisorile invocate în textul contestației de către inspecție, precum astfel de acte au fost aduse la cunoștință nu pot fi confirmate prin careva probe, ori actele invocate sunt stocate în careva biblioteci online, care ar permite accesul liber la această informație”.

În lumina tuturor elementelor ce constituie principiul independenței procurorilor, luând în considerație profunzimea acestor prevederi, a menționat că, substanța actului de justiție înseamnă mai mult decât simpla întrunire a condițiilor de formă pentru realizarea procedurilor juridice, or, subiecții abilitați cu aplicarea în concret a legii au obligația de a examina cazurile într-o manieră complexă, ținând cont de toate circumstanțele cauzei.

Astfel, procurorul Gheorghii Varvarici avea sarcina prescrisă de lege, de a contribui la respectarea ordinii de drept, efectuarea justiției, apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei și ale societății.

Principiul legalității, constituie o componentă fundamentală a statului de drept, vizează necesitatea ca autoritățile publice, în speță - procurorul, să își exercite corect și obiectiv întreg spectrul de atribuții legate de stabilirea tuturor circumstanțelor relevante și la întocmirea actelor procesuale.

Menționează că, obiectul examinării procedurii disciplinare l-a constituit acțiunea, adică conduita procurorului în contextul atribuției de efectuare cu diligență a acțiunilor procesuale ce îi reveneau la gestionarea dosarului penal nr. 2019030623.

Procurorul Gheorghii Varvarici nu a ținut cont de faptul că, principiul independenței procurorului extrapolează coordonatele formale din norma de drept și include un registru amplu de valori, deoarece procurorii sunt autoritatea publică care, în numele societății și în interes public, asigură aplicarea legii, luând în considerație atât drepturile persoanei, cât și necesitatea eficienței sistemului justiției penale.

Este evident că efectuarea urmăririi penale reprezintă o competență a procurorului, care se exercită inclusiv în baza principiului independenței procesuale și Consiliul Superior al Procurorilor nu s-a substituit unei instanțe de judecată și nu a analizat temeinicia sau legalitatea sentinței de condamnare a instanței de judecată.

Din conținutul sesizării disciplinare se deduce că, în această speță este corectă încadrarea juridică care a fost dată faptei penale din dosarul nr.2019030623 la etapa pornirii și anume - art.172 alin.(2) lit.b), c) din Codul penal, iar procurorul conducător al urmăririi penale Varvarici Gheorghii nemotivat a pus persoanele sub învinuire în baza art.175 din Codul penal.

În acest sens s-a atestat că, procurorul de caz a acționat contrar prevederilor art. 113 alin.(1) din Codul penal și a neglijat recomandările din scrisoarea Procuraturii Generale nr.1 1-10d/1 7-3344 din 26.07.2017, prin care procurorii au fost informați despre erorile admise frecvent la investigarea infracțiunilor privind viața sexuală și au fost atenționați asupra neadmiterii unor asemenea abateri de la legislație pentru viitor. Totodată, a menționat și Hotărârea plenului Curții Supreme de Justiție nr.17 din 07.11.2005, despre practica judiciară în cauzele din categoria infracțiunilor privind viața sexuală.

În hotărârea sa, Consiliul Superior al Procurorilor nu a contestat principiul independenței procesuale a procurorului în exercitarea atribuțiilor de serviciu, însă manifestarea independenței în activitate nicidecum nu înseamnă să se procedeze conform voinței arbitrare, ci să se procedeze așa cum spune norma de drept.

Consiliul Superior al Procurorilor a analizat poziția din contestație și a expus motivat concluziile cu raportare la standardele profesionale impuse procurorilor. De asemenea, Consiliul Superior al Procurorilor și-a respectat competențele, nu a făcut concluzii pe substanța raționamentelor procurorului Gheorghii Varvarici la efectuarea urmăririi penale, dar a făcut constatări doar ce țin de conduita procesuală a acesteia, la modul în care s-a raportat la atribuțiile funcționale, aspecte care nu interferează cu semnificația intrinsecă procesuală a atribuțiilor procesuale ale unui procuror, fundamentate pe independența acestuia la efectuarea urmăririi penale.

Actul administrativ individual defavorabil contestat, a fost emis cu respectarea dreptului discreționar al Consiliului Superior al Procurorilor, fiind luate

în considerare toate faptele relevante, fiind respectate limitele legale ale dreptului discreționar, iar dreptul discreționar fiind exercitat conform scopului acordat prin lege.

Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-81/21 din 17.08.2021, emisă în privința procurorului Varvarici Gheorghii și prin care s-a constatat abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) și b) din Legea cu privire la Procuratură și s-a aplicat sancțiune disciplinară - avertisment, corespunde cerințelor de legalitate, dreptul discreționar al autorității publice fiind exercitat cu respectarea prevederilor art. 137 Cod administrativ, actul administrativ contestat fiind motivat, concluzia Consiliului Superior al Procurorilor în privința procurorului Varvarici Gheorghii de a aplica constatarea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) și b) din Legea cu privire la Procuratura și a aplica sancțiune disciplinară - avertisment, fiind fortificată inclusiv de actele anexate la materialele dosarului

Consideră că, în speță nu se regăsesc careva temeuri legale pentru a dispune anularea actului administrativ individual contestat - Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-81/21 din 17.08.2021, emisă în privința procurorului Gheorghii Varvarici, aceasta fiind emisă cu respectarea competenței, de către autoritatea publică emitentă fiind respectate normele legale care reglementează procedura soluționării cauzei disciplinare și stabilit aplicarea corectă a normelor materiale.

Iar argumentele reclamantului, din cererea de chemare în judecată poartă un caracter exclusiv declarativ, constituie expresia abordării subiective eronate a legii și nu au suport legal, deoarece toate circumstanțele de fapt și de drept au fost cercetate și stabilite în mod corect de către Consiliul Superior al Procurorilor.

Acțiunea este admisibilă din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține următoarele.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod. În sensul respectiv, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este

condiționată inter alia de revendicarea de către reclamantă a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. La caz, aceste condiții de încălcare a dreptului vătămat prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Procurorilor este întrunit și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ – accesul liber la justiție.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor din 17 august 2021 ”Cu privire examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-17/21 din 15.06.2021, adoptată în privința procurorului Varvarici Gheorghii” constituie act administrativ individual defavorabil pentru reclamant.

Or, conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Totodată, art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Potrivit art. 17 din Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Astfel, din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, reclamantul, Varvarici Gheorghii, revendică apărarea dreptului de a nu fi sancționat.

Acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamantul, Varvarici Gheorghii la instanța competentă jurisdicțional și teritorial.

Or, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (3) din Codul administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Totodată, conform art. art. 208 și 163 lit. c) din Codul administrativ acțiunea în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor se depune nemijlocit în instanța de judecată în termen de 30 zile de la

comunicarea actului administrativ individual, astfel, procedura prealabilă nu se efectuează.

Conform art.79 alin.(2) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, contestațiile împotriva hotărîrilor Consiliului Superior al Procurorilor sînt examinate de completul de judecată care examinează contestațiile împotriva hotărîrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamantul, Varvarici Gheorghii în termenul legal.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor din 17 august 2021 a fost contestată cu acțiune în contencios la data 17 septembrie 2021, fapt care denotă respectarea de către reclamantul, Varvarici Gheorghii a termenului de înaintare a acțiunii.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a) - e).

Astfel, instanța de judecată, raportînd circumstanțele de fapt la normele de drept aplicabile raportului juridic litigios reține că, examinînd acțiunea în cazul dat, stabilește că, nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a) - e) alin.(1) art.224 din Codul administrativ.

Conform art.219 alin.(1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform prevederilor art.220 alin.(1) din Codul administrativ se explică că, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar art.221 alin.(1) al aceluiași act normativ, indică că, autoritățile publice sînt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sînt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art.93 din Codul administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Astfel, în cadrul dezbaterilor judiciare, din analiza probelor administrate în conformitate cu legea, s-a stabilit cu certitudine că, procedură disciplinară a fost pornită în baza sesizării depuse la data de 04.01.2021 de către Adjunctul Procurorului General, Mircea Roșioru, privind faptele care pot constitui abateri disciplinare, comise de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghii Varvarici (f.d.2-6, din dosarul de control nr.35-55/19).

Prin decizia Inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor a Procuraturii Generale din 09.02.2021, s-a decis ca dosarul cauzei disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghii Varvarici, de transmis Colegiului de disciplină și etică pentru examinare (f.d.82-84, din dosarul de control nr.35-55/19).

Completul de judecată reține că, în motivarea Deciziei menționate supra, inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor a Procuraturii Generale a ajuns la concluzia că, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghii Varvarici, prin acțiunile/inacțiunile sale la conducerea urmăririi penale în cauza penală nr. 2019030623, iar ulterior reprezentând în instanța de judecată învinuirea în numele statului a încălcat drepturile și libertățile fundamentale a cetățenilor, producând totodată atingere onoarei, imaginii procuraturii, manifestate prin încălcarea prevederile art. art. 1 alin. (2), 19 alin. (3), 143 alin.(1) pct. 2), 5), 254 alin.(1) și 265 alin. (3) și 296 alin. (2) din Codul de procedură penală; art. 113 alin. (1) din Codul penal; principiului supremației legii, prevăzut în pct. 6.1.1, 6.1.2, 6.1.4 și 6.1.5 din Codul de etică al procurorilor, potrivit cărora procurorul trebuie să respecte legislația națională și internațională la care Republica Moldova este parte, principiile judecării echitabile cum sunt prevăzute în art. 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului, actele normative ale Procuraturii, și ale organelor de autoadministrare a procurorilor; să acționeze în mod echitabil și

onest; să respecte drepturile și interesele legitime ale părților și participantelor la proces, persoanelor fizice și juridice și să conștientizeze faptul că acționează din numele societății și în interes public, și se va strădui să mențină echilibrul dintre interesul general al societății și interesele și drepturile fiecărui cetățean; principiului imparțialității, prevăzut în pct. 6.4.1 din același Cod, potrivit căruia procurorul trebuie să respecte egalitatea tuturor persoanelor în fața legii, asigurându-le un tratament nediscriminatoriu, indiferent de naționalitate, origine etnică și statut social, sex, rasă, dezabilitate, avere, limbă, vârstă, religie, viziuni politice, orientare sexuală sau alte criterii, încălcări ce constituie abateri disciplinare prevăzute în art.38 lit. a) și b) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016 (în vigoare de la 01.08.2016), îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a legislației, dacă acest lucru nu este justificat de schimbarea practicii de aplicare a normelor stabilite în sistemul de drept, fapt pentru care urmează a fi sancționat disciplinar.

Colegiul de disciplină și etică, prin hotărârea nr.3-17/21 din 15.06.2021 a stabilit că „în cazul examinat nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) și b) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016” și a încetat procedura disciplinară în privința procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Buiucani, Varvarici Gheorghii (f.d.29-37, 53-57).

Reieșind din conținutul Hotărârii nr.3-17/21 din 15.06.2021, Completul de judecată reține că, Colegiul de disciplină și etică a constatat în cadrul dosarului disciplinar că, ” ... *abordarea Inspecției procurorilor vis-a-vis de aprecierea/încadrarea juridică a faptelor pentru care numiții ***** și ***** au fost urmăriți penal și deferiți justiției (procurorul Gheorghii Varvarici nejustificat și, respectiv, incorect a calificat acțiunile lui ***** și ***** ... fapt ce a condiționat pronunțarea sentinței de condamnare și stabilirea unei pedepse neproporționale în raport cu faptele infracționale săvârșite...)* nu se prezintă a fi în concordanță cu Raportul privind analiza practicii de investigare și judecare a infracțiunilor de viol și altor infracțiuni cu caracter sexual în perioada anilor 2015 și 2016, întocmit de subdiviziunile specializate ale Procuraturii Generale (pg.29 din Raport) în care, ca exemplu de practică negativă este prezentată speța inculpatului *****., care de către acuzatorii de stat a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin.(3) lit.a) din Codul penal, pentru faptul că acționând intenționat și înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, având scop de a-și satisface necesitățile sexuale, au ademenit minora ***** , despre care știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, la domiciliu său, și a săvârșit acțiuni perverse în privința ei, exprimate prin atingeri indecente și manifestate prin ridicarea hainelor minorii, atingerea cu mâinile a diferitor părți

ale corpului acesteia, acțiuni care au fost calificate de către instanța de judecată conform art. 175 din Codul penal, care în opinia autorilor Raportului corect a recalificat acțiunile.

Astfel, Colegiul rezumă că practica în materia dată, în modul în care este prezentată în Raport nu este suficient de reprezentativă pentru a justifica reținerea în sarcina procurorului Gheorghii Varvarici a omisiunii de aplicare necorespunzătoare a legislației, dacă acest lucru nu este justificat de schimbarea practicii de aplicare a normelor stabilite în sistemul de drept.

Din perspectivă factologică, Colegiul de disciplină și etică a descris și a analizat toate dovezile reflectate în sesizarea disciplinară, care se conțin și în raportul Inspecției procurorilor, întocmit pe caz, constatând că acestea validează concluziile despre nevinovăția procurorului Gheorghii Varvarici.

Prin urmare, față de toate aceste argumente, în hotărârea Colegiului s-a notat că nu se poate reține în sarcina procurorului Gheorghii Varvarici nerespectarea normelor de drept procesual care vizează calificarea infracțiunii. Or, conform art. 113 alin.(2) din Codul de procedură penală calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar instanța de judecată, judecând cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, admite, prin încheiere, cererea inculpatului depusă în acest sens, doar dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, în caz contrar instanța urmând să respingă cererea, cu judecarea cauzei în procedură generală (art.3641 alin.(4) și alin.(9) din Codul de procedură penală).

Sub aspectul laturii subiective, Colegiul a reținut că în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege, pentru a se constata existența abaterii disciplinare, or, procurorul Gheorghii Varvarici nu a acționat cu intenție sau cu neglijență, de natură a produce un rezultat prejudiciabil vreunei părți.

În context, Colegiul de disciplină și etică a notat că „obiectul verificării disciplinare nu-l poate constitui raționamentul logico-juridic al procurorului chemat să instrumenteze o cauză. Opinia pe care acesta și-o formează în urma raționamentului logico-juridic nu poate fi cenzurată decât în căile de atac prevăzute de lege și nu poate forma obiectul unei verificări disciplinare.”

La 21 iunie 2021, Inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor a Procuraturii Generale, Tricolici Nicolae a depus o contestație la Consiliul Superior al Procurorilor, prin care a solicitat anularea în totalitate a Hotărârii nr.3-17/21 din 15.06.2021 a Colegiului de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor și adoptarea unei noi hotărâri conform prevederilor art.86 alin.(3) lit.b) din Legea cu privire la Procuratură (f.d.58-64).

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-81/2021 din 17 august 2021 ”Cu privire examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-17/21 din 15.06.2021, adoptată în privința procurorului Varvarici Gheorghii” s-a admis contestația Inspecției procurorilor declarată împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-17/21 din 15.06.2021. S-a casat hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-17/21 din 15.06.2021 emisă în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Gheorghii Varvarici, cu adoptarea unei noi hotărâri. A-l recunoaște vinovat pe procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Gheorghii Varvarici, de comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) și b) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și s-a aplicat în privința acestuia sancțiunea disciplinară - avertisment (f.d.65-81).

Reieșind din conținutul Hotărârii nr.1-81/2021 din 17 august 2021, Completul de judecată reține că, Consiliul Superior al Procurorilor a constatat în cadrul dosarului disciplinar că, ”... în opinia Consiliului Superior al Procurorilor este inacceptabilă concluzia Colegiului de disciplină și etică cu referire la prestația profesională a procurorului Gheorghii Varvarici și la rolul său în examinarea cazului dat, nefiind posibilă invocarea justificării că în așa fel a fost exteriorizat raționamentul logico-juridic, bazat pe propria convingere și circumscris la independența procesuală garantată de lege.

Principiul independenței procesuale a procurorului este, fără îndoială, un pilon fundamental ce susține realizarea dreptului la un proces echitabil.

Totuși, notăm că acest principiu nu trebuie înțeles ca fiind posibilitatea de a acționa după propria voință, deoarece independența nicidecum nu poate fi văzută ca un privilegiu personal, aceasta reprezintă o garanție acordată cetățenilor spre a le confirma că toate cazurile sunt examinate în mod echitabil și conform legii.

*Respectiv, Consiliul Superior al Procurorilor subliniază că modul în care a acționat procurorul Gheorghii Varvarici, în contextul recalificării acțiunilor inculpaților ***** și ***** din art. 172 alin. (2) din Codul penal, în art. 175 din Codul penal, excedează cadrul admisibil al unei erori izvorâte din cunoașterea insuficientă a unor probleme de interpretare juridică sau, eventual, de schimbare a practicilor judiciare.*

Astfel, unica explicație care se înscrie în analiza acestei situații arată că procurorul Gheorghii Varvarici și-a îndeplinit defectuos obligațiile de serviciu, a acționat necorespunzător în raport cu atribuțiile funcționale și, așa cum s-a demonstrat în investigația disciplinară, a încălcat normele procesuale ce se referă la aprecierea probelor.

În opinia Consiliului Superior al Procurorilor o asemenea stare a lucrurilor, care arată lipsă de diligență, este în afara oricărei justificări rezonabile, comportă vicii grave în conștientizarea rolului procurorului stabilit de lege și denotă

încălcarea obligației de responsabilitate, ce contravine fundamental cu statutul profesional atribuit procurorului prin Constituție și prin lege.

Această situație este, fără nici o îndoială, rezultatul direct al conduitei reprobabile a procurorului Gheorghii Varvarici, care a desconsiderat statutul de procuror, responsabilitățile ce revin acestuia atât prin prescripțiile legii, cât și prin normele deontologice.

Procurorul Gheorghii Varvarici nu a acționat, în speță, astfel încât să asigure examinarea completă și sub toate aspectele a circumstanțelor cazului, obligație care îi revenea în baza art. 19, art.254 din Codul de procedură penală și nu a întreprins măsurile necesare pentru a obține examinarea psihologică a minorei, probă care să contribuie la o analiză profundă a cazului și să ofere informații suplimentare pentru raționamentul juridic circumscris faptei.

Drept rezultat, în lipsa unor investigații depline, pe caz s-a emis o calificare juridico-penală eronată, care a deviat și aplicarea unei pedepse penale corespunzătoare, existând astfel o zonă de incertitudine privind obiectivitatea examinării faptei penale de referință.

În situația descrisă omisiunile invocate nu pot fi apreciate ca fiind neînsemnate, deoarece se examina un caz în privința unei minore, iar procurorii au obligația unei precauții deosebite și a vigilenței accentuate la stabilirea tuturor circumstanțelor relevante și la întocmirea actelor procesuale.

De asemenea, nu poate fi justificat nici faptul că procurorul vizat nu a asigurat întreprinderea măsurilor ca faptele ce țin de distribuirea imaginilor video să fie investigate din punct de vedere procesual-penal.

În analiza efectuată, Consiliul Superior al Procurorilor notează și lipsa de interes a procurorului vizat de a asigura că imaginile video sunt înlăturate de pe suporturile electronice ale participanților la incident, pentru a reduce într-o măsură fundamentală posibilitatea unor distribuiri viitoare, ținând cont că sunt incidente interesele unei persoane minore.

Toate aceste aspecte, în opinia Consiliului Superior al Procurorilor, confirmă necesitatea admiterii contestației depuse de către Inspekția procurorilor, dat fiind faptul că procurorul Gheorghii Varvarici a admis abaterile disciplinare ce au fost reținute în sarcina sa, îndeplinindu-și necorespunzător atribuțiile de serviciu și aplicând necorespunzător legislația. ...

În opinia Consiliului Superior al Procurorilor este inacceptabilă prestația profesională a procurorului Gheorghii Varvarici, exprimată în contextul examinării materialelor procesului penal nr.2019030623, nefiind posibilă invocarea justificării că în așa fel a fost exteriorizat raționamentul logico-juridic, bazat pe independența procesuală garantată de lege. După cum s-a stabilit, comportamentul său a fost contrar obligațiilor stabilite de normele penale,

procesual-penale și etice, dânsul acționând în lipsa loialității adecvate, care trebuie să caracterizeze soluțiile procesual-penale pe care le dispune un procuror în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În cadrul examinării acestei contestații Consiliul Superior al Procurorilor a reținut că probele administrate de Inspekția procurorilor în cadrul cercetărilor disciplinare confirmă comiterea de către procurorul Gheorghii Varvarici a abaterilor ce au fost reținute în sarcina acestuia.

*Pe cale de consecință, în această speță, Consiliul Superior al Procurorilor constată că procurorul Gheorghii Varvarici prin conduita sa procesuală pe acest caz, într-o manieră inexplicabilă și inadmisibilă, care nu poate fi îndreptățită, a desconsiderat atribuțiile de serviciu ce îi reveneau și a acționat total necorespunzător, deși era obligat să întreprindă toate măsurile necesare pentru a asigura drepturile părții vătămate minore într-un caz de agresiune sexuală.De asemenea, s-a confirmat constatarea că procurorul vizat a neglijat obligația de a asigura o investigație efectivă a cazului de agresiune a minorei *****, având în vedere specificul infracțiunilor comise asupra copiilor, determinat de particularitățile de vârstă, gradul înalt de vulnerabilitate și insuficiența maturizării fizice și psihice ale victimelor. Procurorul de caz a lăsat fără atenție cele conturate supra, nu a asigurat legalitatea procesului de investigare a cazului privind faptele ilegale comise asupra libertății fizice, sănătății și inviolabilității sexuale a minorei.*

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor este de acord cu raționamentele Inspekției procurorilor expuse în contestație, privind angajarea răspunderii disciplinare a procurorului Gheorghii Varvarici în acest caz, dat fiind faptul că dânsul era conștient de obligațiile ce îi reveneau, de valoarea rolului său în conducerea urmăririi penale și înțelegea care sunt urmările unei conduite procesuale superficiale, însă a admis conștient consecințele survenite (calificarea juridică eronată a faptelor, discreditarea imaginii Procuraturii, perpetuarea unei înțelegeri greșite a normelor penale, diminuarea sensului atribuției de asigurare a respectării drepturilor și libertăților fundamentale) ca urmare a modului defectuos (cum a fost descris supra) în care și-a îndeplinit obligațiile funcționale...”.

Având la bază faptele expuse prin prisma cadrului legal relevant speței, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ constată la caz existența cumulativă a condițiilor pentru respingerea acțiunii din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) Cod administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală.

După cum rezultă din prevederile art. 225 alin. (1) Cod administrativ, *instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.*

În corespundere cu prevederile art. 225 alin. (2) Cod administrativ, *verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege*

Potrivit art. 137 alin.(1) - (4) Cod administrativ, *în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.*

Potrivit art.124 din Constituția R.Moldova, explică că, *(1) Procuratura este o instituție publică autonomă în cadrul autorității judecătorești, ce contribuie la înfăptuirea justiției, apărarea drepturilor, libertăților se intereselor legitime ale persoanei, societății și statului prin intermediul procedurilor penale și al altor proceduri prevăzute de lege. (2) Atribuțiile Procuraturii sunt exercitate de procurori. (3) Competențele, modul de organizare și funcționare a Procuraturii se stabilesc prin lege.*

La fel este de reținut și constatările Curții Constituționale în decizia nr.30 din 29.03.2018, în care s-a menționat [... *Curtea constată că textul articolului 124 din Constituție nu conține prevederi exprese cu privire la independența procesuală a procurorului sau cu privire la posibilitatea exercitării controlului ierarhic de către procurorii ierarhic superiori. Norma constituțională indică, în această privință, că “[c]ompetențele, modul de organizare și funcționare a Procuraturii se stabilesc prin lege”. Astfel, Curtea observă că art.3 alin.(4), intitulat “Principiile de organizare și de activitate ale Procuraturii și procurorului”, din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură conține prevederi exprese referitoare la independența procesuală a procurorului. Acest articol stabilește faptul că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității,*

rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează....].

Potrivit art.3 alin.(4), (5) și (6) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, *procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului legată de exercitarea atribuțiilor sale. Procurorul este obligat, prin întreaga sa activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, egalitatea lor în fața legii, să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu pentru toți participanții la procedurile judiciare indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul de etică al procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.*

Conform prevederilor art.125¹ din Constituția R.Moldova, *(1) Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor. (2) Consiliul Superior al Procurorilor este constituit, în condițiile legii, din procurori aleși din cadrul procuraturilor de toate nivelurile și din reprezentanți ai altor autorități, instituții publice sau ai societății civile. Procurorii în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor constituie o parte importantă. (3) Consiliul Superior al Procurorilor asigură numirea, transferarea, promovarea în funcție și aplicarea măsurilor disciplinare față de procurori.*

Potrivit art.70 alin.(1) lit.f) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, *Consiliul Superior al Procurorilor examinează contestațiile împotriva hotărârilor luate de colegiile sale.*

În conformitate cu art.77 alin.(6) și (7) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, *Hotărârile se adoptă în ședință publică, cu votul deschis al majorității membrilor prezenți ai Consiliului Superior al Procurorilor. Hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor sînt motivate, sînt semnate de toți membrii prezenți în ședință și se publică, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii, pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor. Hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor sînt semnate olograf sau, după caz, prin aplicarea semnăturii electronice.*

Conform art.82 din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, *în subordinea Consiliului Superior al Procurorilor funcționează: a) Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor; b) Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor; c) Colegiul de disciplină și etică.*

Art.89 din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, prevede competențele Colegiului de disciplină și etică și anume are următoarele atribuții: a) examinează cauzele disciplinare inițiate împotriva procurorilor, primite de la Inspekția procurorilor, și aplică, după caz, sancțiuni disciplinare; b) adoptă recomandări privind prevenirea abaterilor disciplinare în cadrul Procuraturii și respectarea eticii procurorilor.

Potrivit art. 85 alin.(1) și (3) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, hotărârile colegiilor se emit în scris, sînt motivate, se semnează de către toți membrii colegiului prezenți la ședință și se publică, în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii lor, pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor. Hotărârile privind evaluarea procurorilor nu se publică, însă rezultatele evaluării sînt date publicității. Hotărârile sînt semnate olograf sau, după caz, prin aplicarea semnăturii electronice. (2) Hotărârile colegiilor se adoptă cu votul deschis al majorității membrilor aleși ai colegiului, cu excepția cazurilor în care prezenta lege prevede o altă modalitate de adoptare a hotărârilor. (3) Hotărârile colegiului se contestă la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acestora. Contestația poate fi depusă de către persoana în privința căreia a fost adoptată hotărîrea respectivă, iar în cazul procedurii disciplinare, și de către persoana care a depus sesizarea, precum și de către Inspekția procurorilor.

În conformitate cu art.86 alin.(1) și (3) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, contestațiile împotriva hotărârilor adoptate de colegii se examinează în cel mult o lună de la data înregistrării acestora la Consiliul Superior al Procurorilor. În urma examinării contestației, Consiliul Superior al Procurorilor decide: a) menținerea hotărârii contestate; b) casarea hotărârii contestate și adoptarea unei noi hotărîri prin care se soluționează cauza.

În conformitate cu prevederile art.29 al Codului administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Conform prevederilor art.3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de desfășurare a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținîndu-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Potrivit art.21 din Codul administrativ, *autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.*

Reieșind din normele legale menționate supra în coraport cu materialele cauzei, cât și explicațiile date de participanții la proces, Completul de judecată constată că, la adoptarea hotărârii *Consiliului Superior al Procurorilor din 17 august 2021 ”Cu privire examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-17/21 din 15.06.2021, adoptată în privința procurorului Varvarici Gheorghii”*, autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar de vot, reieșind din circumstanțele de fapt constatate și cu prevederile normative care se circumscriu procedurii disciplinare în privința procurorilor privind examinarea contestațiilor împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică.

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor a acționat în limitele împuternicirilor acordate de lege, cu respectarea procedurii prevăzute în acest sens, hotărârea adoptată fiind luată de un organ colegial, ca urmare a analizei faptelor relevante pentru luarea deciziei enunțate, precum și a realizării procedurii de vot.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, în conformitate cu art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În conformitate cu prevederile art.118 din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Reieșind din norma legală menționată supra în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată constată că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-81/2021 din 17 august 2021 este motivată în conformitate cu normele legale unde sunt indicate argumentele care sunt bazate pe o cercetare amplă a materialelor cauzei și a probelor acumulate de inspecția procurorilor în raport cu poziția părților în procedura administrativă.

Referitor la argumentul invocat de reclamant precum că, în cadrul organelor procuraturii activează din data de 28 februarie 2019, și rapoartele și scrisorile invocate în textul contestației de către inspecție, precum astfel de acte au fost aduse la cunoștință nu pot fi confirmate prin careva probe, Completul de judecată îl consideră ca fiind neîntemeiat, or actele invocate sunt stocate în careva biblioteci, care ar permite accesul liber al acestuia la această informație. Mai mult, reclamantul avea sarcina prescrisă de lege, de a contribui la respectarea ordinii de drept, efectuarea justiției, apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei și ale societății, iar principiul legalității, constituie o componentă fundamentală a statului de drept, vizează necesitatea ca autoritățile publice, în speță - procurorul, să își exercite corect și obiectiv întreg spectrul de atribuții *legate de stabilirea tuturor circumstanțelor relevante și la întocmirea actelor procesuale corecte*. Însă, contrar prevederilor art.296 al.2 CPP, declarațiile părții vătămate minore nu se regăsește în rechizitoriul cauzei penale. De asemenea, luând în considerație circumstanțele cazului și anume faptul că minora/parte vătămată nu a memorat circumstanțele cazului, inclusiv cum a ajuns la domiciliu, se impunea dispunerea expertizelor judiciare (psihologo/psihiatrice și medico-legală), care în baza art.143 CPP sunt obligatorii, pentru a stabili existența eventuală a vătămarilor corporale pe corpul părții vătămate minore și capacitatea acesteia de a percepe caracterul și esența acțiunilor săvârșite față de ea, să-și dea seama de acțiunile agresorului și să conducă cu ele, să perceapă circumstanțele, să le memoreze și să le reproducă. De asemenea, consecințele traumelor psihologice cauzate în rezultatul acțiunilor infracționale ale făptuitorilor, ceea ce la caz nu s-a făcut de procurorul/reclamant.

Totodată Completul de judecată reține că, pîrîtul Consiliul Superior al Procurorilor la examinarea contestației depuse împotriva hotărîrii Colegiului de disciplină și etică nr.3-17/21 din 15.06.2021, și-a respectat competențele, nu a făcut concluzii pe substanța raționamentelor reclamantului la efectuarea urmăririi

penale, dar a făcut constatări doar ce țin de conduita procesuală a acestuia, la modul în care s-a raportat la atribuțiile funcționale, aspecte care nu interferează cu semnificația intrinsecă procesuală a atribuțiilor procesuale ale unui procuror, fundamentate pe independența acestuia la efectuarea urmăririi penale.

În circumstanțele enunțate, Completul de judecată conchide că actul administrativ individual contestat – hotărîrea nr.1-81/2021 din 17 august 2021, prin care față de Varvarici Gheorghii a fost aplicată sancțiunea disciplinară „avertisment”, a fost emis de către Consiliul Superior al Procurorilor în conformitate cu legislația în vigoare și cu respectarea principiului proporționalității prevăzut la art. 29 din Codul administrativ. Or, hotărîrea de sancționare disciplinară a fost emisă în privința lui Varvarici Gheorghii ca urmare a abaterii disciplinare comise de către ultimul și constatate cu certitudine în cadrul examinării acesteia, în urma sesizării depuse la data de 04.01.2021 de către Adjunctul Procurorului General, Mircea Roșioru, iar temeiuri de anulare a acesteia nu au fost constatate.

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată înaintată de către Varvarici Gheorghii către Consiliul Superior al Procurorilor, urmează a fi respinsă integral.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE :

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea lui Varvarici Gheorghii împotriva Consiliului Superior al Procurorilor privind contestarea actului administrativ.

Hotărîrea este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Motivarea recursului se prezintă în termen de 30 zile de la notificarea hotărîrii motivate, prin depunerea la Curtea Supremă de Justiție. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la Curtea de Apel Chișinău.

Președintele completului,

Angela Bostan

Judecătorii
Dașchevici

Grigore

Negru

Veronica